

Africká parabola - příběh

O odlišnosti životních postojů a hodnotových žebříčků mezi světem takzvaně "vyspělým" a tzv. "primitivním" ve zkratce vypovídá následující příběh, který si můžete zdramatizovat.

Černochoch si podřimuje ve stínu velikého mangovníku.

Jde kolem běloch a vzbudí ho. „Vstávej, ospalče, takhle zbytečně mrháš časem. Proč nevylezeš na mangovník a nenatrháš jeho plody?“

„Proč bysem je měl trhat, bělochu? Dyt' každéj den mi nějaký spadnou jen tak. Seberu si je pro sebe a pro rodinu, zbytek hnije u mě ve sklepě.“

„To ale nesmíš, nechat je jen tak hnit. Vem je s sebou na trh a prodej je tam za peníze.“

„Jasný. Peníze si pak schovám, protože ty nehnijou.“

„Kdepak, hlupáku, peníze musejí pracovat.“

„Fajn, bělochu, já teda pak udělám obrovskou hostinu pro všechny lidi z naší vesnice, a ty, ty můžeš přijít taky.“ „Nenenene, ne. Žádný večírek! To je plýtvání penězi. Musíš je využít moudře.“

„A jak teda, bělochu?“

„Poslouchej. Za ty peníze, co vyděláš na trhu, koupíš nejprve jeden, potom druhý a nakonec všechny mangovníky tady na návsi.“

„Ale ty mangovníky nepatřej nikomu. Každéj může jíst jejich ovoce.“

„No a v tom to právě je. Tei jsou všech. Když je koupíš, budou tvoje. Nikomu jinému nebude dovoleno sbírat jejich plody. Když někdo bude chtít jíst mango, bude si je muset koupit od tebe na trhu. Už to vidím, bude z tebe boháč. A potom...“

„Nó, bělochu?“

„Potom to rozjedeš dál. Budeš kupovat další mangovníky tady v oblasti. Až jednoho dne budeš vlastnit všechny v této zemi.“

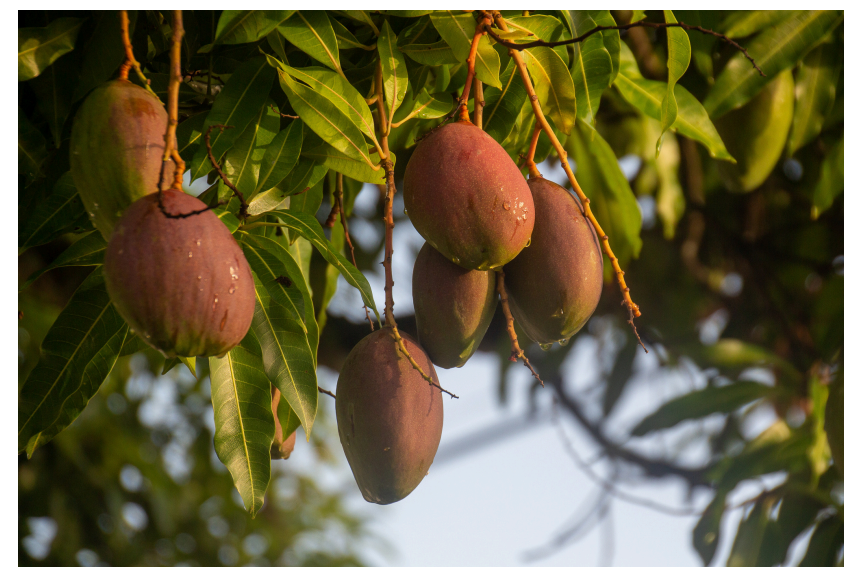
„No ale proč bysem měl chtít všechny mangovníky v tyto zemi, bělochu? Dyt' tolik ovoce by proměnilo naši vesnici v ohromnou hniující haldu, protože nikdo nedovede sníst tolik manga.“

„Ticho, poslouchej. To je zřejmé, že vaše vesnice nebude chtít jíst tolik manga. Postavíte plechárnu, kde budete manga zpracovávat a dávat do plechovek. Potom je budete vyvážet do bohatých zemí na Severu, kde zatím jen málo lidí ví, jak je mango chutné. Tvoje malá továrnička se rozroste ve velkolepý podnik. Budeš zaměstnávat mnoho svých známých. No a ty, ty už nebudeš muset pracovat nikdy.“

„No ale co bysem pak měl dělat bělochu?“

„Tady na tom místě, kde to všechno začalo, si postavíš veliký dům. Tam, co je ta náves, bude tvoje zahrada. Natáhneš si houpací síť mezi dva mangovníky a budeš odpočívat v jejich stínu.“

„Ale já si teď odpočívám v jejich stínu, bělochu.“

Zdroj: Máchal Aleš : Průvodce praktickou ekologickou výchovou , Rezekvítek 2000, str 100.

Příběh ukazuje střet dvou kultur a hodnot – jedné zaměřené na neustálý výkon a hromadění majetku, a druhé, která klade důraz na přítomný okamžik a kvalitu života. Lze využít jako podklad k diskusi s dětmi.